ادامه از صفحه اول

صادرات واقعی یا کاغذی؟!

چراکه در گزارش روزهای اخیر سازمان برنامه و بودجه از عملکرد دولت یازدهم و دوره دوساله دولت دوازدهم عنوان شده است «صادرات کالاهای غیرنفتی با احتساب میعانات گازی از ۴۱/۸ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۲ به ۴۴/۳ میلیارد دلار در سال ۹۷ رسیده که فقط حدود شش درصد افزایش داشته است». صادرات کالاهای صنعتی و معدنی در سال ۱۳۹۷ نیز به ۳۳/۷ میلیارد دلار رسیده که نسبت به سال ۱۳۹۲ (۲۸/۲ میلیارد) حدود ۱۹ درصد افزایش را نشان می‌دهد (رسانه‌ها- ۹۸/۶/۲۳) بر این اساس کل صادرات غیرنفتی کشورمان در بازه زمانی پنج‌ساله حدود شش درصد و صادرات محصولات صنعتی و معدنی نیز حدود ۱۹ درصد رشد داشته است که با افزایش بیش از صد درصدی وعده‌داده‌شده از سوی مسئولان وزارت صمت آن‌هم در حدود یک‌سال‌ونیم و در شرایط تنگناهای شدید داخلی و صعوبت تبادلات خارجی امری ناممکن می‌نماید.از سوی دیگر به‌لحاظ کیفیت محصولات صادراتی نیز روند بلندمدت صادرات کالاهای صنعتی و معدنی ایران در دو دهه ۱۳۷۳ تا ۱۳۹۳ بیان‌کننده اتکای عمده این صادرات به مواد خام یا محصولات متکی به انرژی بوده است، چنان‌که براساس گزارش مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی وابسته به وزارت صمت «۸۷ درصد صادرات صنعتی کشور را صادرات منبع‌محور (پتروشیمی، مواد شیمیایی، فلزات اساسی، فراورده‌های نفتی و...) تشکیل می‌دهند که با توجه به فراروندهای جهانی اعم از ظهور و گسترش کاربرد فناوری‌های تحولزا و تحولات زیست‌محیطی، درصد قابل توجهی از سوخت‌های فسیلی، محصولات معدنی فلزی و غیرفلزی که درحال‌حاضر در کشور تولید می‌شوند، در دو دهه آینده بازاری نخواهند داشت. ضمن آنکه حتی اگر برای چنین ترکیبی از تولید و صادرات متقاضی هم وجود داشته باشد، در عمل با روند روبه‌تضعیف رقابت‌پذیری صنعتی کشور در عرصه جهانی چشم‌انداز مناسبی برای تداوم آن قابل تصور نیست» (برنامه راهبردی توسعه صنایع صادراتی و رقابتی- مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی- تهران- ۱۳۹۷) درباره فرض اول یعنی ثابت‌بودن رقم کل صادرات و تغییر مسیر صادرات از سایر نقاط جهان به کشورهای همسایه نیز باید توجه داشت که این کار، کار چندان ساده‌ای نیست؛ چراکه از ۱۵ کشور همسایه هدف صادراتی کشورمان یعنی عراق، افغانستان، پاکستان، ترکیه، عمان، روسیه، جمهوری آذربایجان، ارمنستان، امارات، بحرین، ترکمنستان، قزاقستان، قطر، کویت و عربستان، تنها روی چهار کشور عراق، امارات، افغانستان و ترکیه می‌شود حساب کرد که حدود ۷۵ درصد بازار صادرات منطقه‌ای ایران (حدود ۱۹ میلیارد دلار) را شامل می‌شوند. طبق گزارش‌های آماری اما از این چهار کشور نیز تنها صادرات به عراق و افغانستان تا حدی در سال گذشته رشد و رونق داشته و صادرات به ترکیه و امارات کاهشی بوده است.در مجموع آنکه دوبرابرشدن صادرات کشورمان به ۱۵ کشور همسایه به‌صورت واقعی و نه «مکتوب» و کاغذی علاوه بر رونق تولیدات داخلی و وجود مازاد قابل قبول که نیازمند تأمین نیازهای ارزی و واردات مواد اولیه و.. است و تأمین زیرساخت‌هایی اعم از برندهای معتبر و وجود شرکت‌های صادراتی و رایزنان بازرگانی و میزهای صادراتی، نیازمند ثبات در سیاست‌های داخلی و عدم ممنوعیت‌های صادراتی و کاهش تعرفه‌های دوجانبه و تعرفه‌های گمرکی و... است که این‌همه بی‌شک یک‌شبه فراهم نمی‌شود، مگر روی کاغذ.

گردشگری؛ ثروت پنهان ایران

بی‌توجهی به تندرستی مردم و زائران در شهری مانند مشهد خیره‌کننده است، درحالی‌که این شهر یکی از بااستعدادترین شهرهای ایران برای توسعه پایدار و رونق اقتصادی است. اکنون که ایران در فشار محاصره اقتصادی غرب قرار گرفته، بهترین و ساده‌ترین راه گذر از اقتصاد نفتی به اقتصاد مردمی بازکردن راه توسعه زمینه‌های جهانگردی و گردشگری تا کوچک‌ترین مقیاس آنها یعنی بوم‌گردی است. در این راستا دولت باید چند گام ارزشی بردارد و شرایط جوّی را در کشور برای ورود جهانگرد فراهم کند. نخستین گام رونق‌دادن به روابط همسایگی است. کشورهای اطراف ایران از گذشته‌های دور یا بخشی سیاسی و جغرافیایی از ایران بوده‌اند، یا در حوزه تمدنی ایران بوده و روابط فرهنگی و اقتصادی قوی با ایران داشته‌اند. جدایی بیشتر آنها توسط ابرقدرت‌های دوران‌های مختلف اتفاق افتاده که آخرین آنها جداشدن بحرین در رژیم پهلوی بوده است. رفت‌وآمد جهانگردان موجب رونق تولید، بازرگانی و خدمات خواهد شد. باید نسبت به ارزش‌های مذهبی دقت بیشتری شود. دوم اینکه باید میان مسئولان شهرسازی، گردشگری، روستاسازی و محیط زیست (وزارتخانه‌های راه و مسکن، میراث فرهنگی، جهاد سازندگی، بهداشت و درمان و نیز سازمان حفاظت محیط زیست) ارتباط قوی و همکاری مستمر صورت گیرد. نباید گفت که مسئولان همه وزارتخانه‌ها در هیئت دولت کنار هم می‌نشینند و از اهداف و دردهای یکدیگر آگاه‌اند. خودروهایی که به دلیل آلودگی بیش از حد اجازه حرکت در تهران را ندارند، به راحتی جذب شهرها و روستاهای اطراف می‌شوند. وزارت جهاد سازندگی و سازمان حفاظت از محیط زیست تاکنون چه اقداماتی در این زمینه انجام داده‌اند؟ ایران در حال حاضر به دلیل روشن‌نبودن افق اقتصادی نمی‌تواند به سبک کلاسیک برنامه‌ریزی بلندمدت داشته باشد. اما می‌تواند گام به گام حرکت کند مشروط بر اینکه برداشت واقع‌بینانه‌ای از آنچه هست و رویدادها داشته باشد.

آیا عدم رعایت استاندارد گندم، زیان هنگفتی برای کارخانه‌های آرد به همراه داشته است؟

یک میلیون تن شن پشت ماجرای سبوس

سیف: براساس کنترل کیفی، ناخالصی‌ها از گندم جدا می‌شود، مگر اینکه تخلفی رخ دهد که موردی است و نباید آن را تعمیم داد

عکس: میزان

لیلا مرگن: کارخانه‌های آرد از آنجا که مدت‌هاست قیمت خرید این محصول تغییری نکرده، در حال زیان‌دهی هستند. با تعیین قیمت هزارو ۲۵۰ تومان برای سبوس، کارخانه‌داران کمی خوشحال بودند که زیان‌های آنها اندکی جبران می‌شود اما این قیمت، با مقاومت دامداران شکسته شد. کارخانه‌های آرد مدعی هستند زیان حاصل از ناخالصی‌های گندم به جیب آنها سرازیر می‌شود و آنها را زیان‌ده کرده است. محمد مرتضوی به «شرق» می‌گوید به دلیل استفاده‌نکردن از الک‌هایی که سازمان استاندارد آن را برای تعیین درجه خلوص و پاکی گندم تعیین کرده است، سالانه یک میلیون تن شن و ناخالصی به کارخانه‌های آرد تحویل داده می‌شود. او می‌گوید الکی که برای پاکی گندم به کار می‌برند به نحوی است که آلودگی‌های بیشتری در گندم باقی می‌ماند. به گفته مرتضوی، رئیس سازمان استاندارد ایران در کارخانه آرد تابان به چشم خود معضلات تولیدکنندگان آرد را دیده و بر آن صحه گذاشته است. البته طبق قانون شرکت بازرگانی دولتی مسئول خرید گندم است و این سازمان کمتر از دو ماه است که به وزارت صمت منتقل شده است بنابراین به نظر می‌رسد مسئولیت آنچه تاکنون رخ داده بر عهده وزارت جهاد کشاورزی است اما اسماعیل اسفندیاری‌پور مجری طرح گندم در گفت‌وگو با «شرق» شرکت بازرگانی دولتی و وزارت صمت را مسئول مستقیم کیفیت گندم خریداری‌شده معرفی می‌کند. یزدان سیف مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی نیز وجود هرگونه شن و ماسه در گندم را به دلیل کنترل‌های کیفی رد کرده و تغییر دستورالعمل خرید را در حیطه وظایف جهاد کشاورزی معرفی می‌کند. از آنجا که مسئله اصلی، آمیخته‌شدن ناخالصی با گندم و تحویل آن به کارخانه‌های آرد است، صحت ادعاهای کارخانه‌های آرد توسط «شرق» از سازمان استاندارد هم پیگیری می‌شود. غلامرضا امینی مدیرکل دفتر نظارت بر استاندارد صنایع غذایی، آرایشی، بهداشتی و حلال سازمان استاندارد به «شرق» می‌گوید: اخیرا در جلسه مشترک با وزارت جهاد کشاورزی متوجه شدیم که الک‌های تعیین‌شده در استاندارد گندم، در زمان خرید این محصول به کار گرفته نمی‌شود. او با تأکید بر اینکه استاندارد گندم اجباری نیست، می‌گوید: استفاده از الک‌های دیگر بر میزان خلوص و پاکی گندم تحویلی به کارخانه‌ها تأثیرگذار است.

دعوای قیمت سبوس چندی است که بالا گرفته است. بعد از اعلام قیمت هزارو ۲۵۰ تومان برای سبوس از سوی وزارت صمت، وزیر جهاد کشاورزی به رئیس‌جمهور نامه نوشت که تعیین این قیمت برای سبوس بر تولید شیر و گوشت قرمز تأثیر گذاشته و دامداران را متضرر می‌کند. با بالاگرفتن صدای دامداران، نامه‌ای در فضای مجازی منتشر شد که نشان می‌داد رئیس‌جمهور خطاب به وزیر صنعت، معدن و تجارت (صمت)، نوشته است: «چرا در تصمیم‌گیری‌ها دقت نمی‌کنید». این جمله در واکنش به نامه وزیر جهاد کشاورزی و درخواستش برای ورود به مسئله قیمت سبوس، توسط حسن روحانی خطاب به وزیر صمت نوشته شده بود.

برداشت بیشتر از خزانه با اعمال سلیقه در استانداردها

تصمیم وزارت صمت برای افزایش قیمت سبوس با فشار از سوی بخش تولید ملغا شد و دوباره قیمت این نهاده به نرخ قبلی بازگشت و به ظاهر از منافع تولیدکنندگان بخش کشاورزی به این ترتیب حمایت شد اما فعالان صنعت آرد هم که بخشی از زنجیره تولید آرد و نان کشور هستند، برای پافشاری خود بر افزایش قیمت سبوس دلایلی ارائه می‌کنند و بازگشت قیمت سبوس به نقطه قبلی را عامل زیان‌دهی کارخانجات آرد معرفی می‌کنند. محمدرضا مرتضوی رئیس انجمن آردسازان با انتقاد از عدم توجه وزارت جهاد کشاورزی به منافع صنایع تبدیلی بخش کشاورزی می‌گوید: یکی از مشکلات ما در صنعت آرد این است که تمام مشکلات بخش زراعت و تمام مشکلات سوءمدیریت و ندانم‌کاری‌های وزارت جهاد کشاورزی در حوزه صنایع تبدیلی را در صنعت آرد شاهد هستیم.

او اضافه می‌کند: از سال ۹۳ بارها قیمت خرید تضمینی گندم تغییر کرده اما قیمت خرید آرد هیچ تغییری نکرده و این مسئله سبب شده است کارخانه‌های آرد از جیب خود زیان دهند. این سیاست‌ها باعث ازبین‌رفتن منافع مصرف‌کننده هم می‌شود.

به گفته رئیس انجمن آردسازان، در خرید انحصاری و دولتی گندم جدولی به نام جدول پاکی وجود دارد و وزارت جهاد کشاورزی مکلف است بر اساس میزان ناخالصی و پاکی گندم، آن را نرخ‌گذاری کند اما این وزارتخانه به شاخص‌هایی که سازمان استاندارد به آن اعتقاد دارد، بی‌اعتناست.

او می‌گوید: در همه جای دنیا توری‌ای به نام توری دو در ۲۰ برای جداسازی ناخالصی‌های گندم استفاده می‌شود. بقیه ناخالصی‌های آن هم باید به صورت چشمی دیده و جدا شود. سپس بر اساس میزان ناخالصی، پول گندم به کشاورز داده می‌شود؛ متأسفانه وزارت جهاد کشاورزی توری دو در ۲۰ را تبدیل به توری دو در دو کرده که چشمه‌های آن ریزتر است و ناخالصی گندم تشخیص داده نمی‌شود.مرتضوی ادامه می‌دهد: به این ترتیب به دنبال اعمال سلیقه در استانداردها، پول زیادتری از خزانه دولت برداشته می‌شود و گندم ناخالص‌تری به کارخانجات تحویل می‌دهند.

سود ناخالصی در جیب مافیا

این فعال صنعت آرد اعلام می‌کند: میانگین ناخالصی تحویل‌شده به کارخانه‌های آرد بین ۱۰ تا ۱۱ درصد وزن کل گندم تحولی به کارخانه‌هاست. به این ترتیب سالانه یک میلیون تن ناخالصی به اسم گندم به کارخانه‌ها تحویل داده می‌شود. سود ناشی از این ناخالصی‌ها هم به جیب مافیا می‌رود.

مسئول خرید گندم وزارت صمت است

آن‌طور که مرتضوی می‌گوید، وزارت جهاد کشاورزی مقصر ناخالصی‌های موجود در گندم‌ها است اما مسئولان وزارت جهاد کشاورزی نظر دیگری دارند. طبق قانون مسئول خرید تضمینی گندم شرکت بازرگانی دولتی است که دو ماهی است به زیرمجموعه وزارت صمت منتقل شده است. به همین دلیل اسماعیل اسفندیاری‌پور مجری طرح گندم در پاسخ به خبرنگار «شرق» درباره ناخالصی‌های موجود در گندم می‌گوید: طرف کارخانجات آرد شرکت بازرگانی دولتی است که به وزارت صمت منتقل شده است. این چالش‌ها به وزارت جهاد کشاورزی ارتباطی پیدا نمی‌کند. باید این مسئله را از خود شرکت بازرگانی دولتی بپرسید.

او تأکید می‌کند: مسئول پاسخ‌گو به کارخانجات من نیستم. کارخانجات را نمی‌شناسم و هیچ ارتباط کاری‌ای هم با من ندارند. طرفشان شرکت بازرگانی دولتی است. این شرکت گندم می‌خرد و گندم می‌فروشند. شرکت بازرگانی دولتی قبلا اینجا بود و الان یکی، دو ماهی است که به وزارت صمت منتقل شده است.

اسفندیاری‌پور اضافه می‌کند: مسئولیت ما تولید و مزرعه است. خرید گندم را باید بازرگانی دولتی پاسخ دهد. ۳۰۰ کارخانه آرد پنج برابر کشاورزان از کشور طلبکارند. کشاورزان مظلوم و بی‌پشت‌وپناه هستند که نه کسی از آنها حمایت می‌کند و نه کسی خبر آنها را می‌گیرد. کارخانجات آرد در مرکز هستند. پول و قدرت دارند و قدرت چانه‌زنی آنها بالاست.

او بیان می‌کند: کشاورزان همیشه در بیابان هستند و قدرتی ندارند. دولت الان می‌خواهد قیمت خرید تضمینی گندم را اعلام کند، سازمان مدیریت نمی‌گذارد. این قیمت برای تابستان و زمستان و دیروقت اعلام می‌شود و این بنده‌خداها در عمل انجام‌شده قرار می‌گیرند. باید به سمت حمایت از مظلوم و کسی که بیشتر نیاز به حمایت و پشتیبانی دارد، بروید. کارخانجات آرد حرف خود را بلدند بزنند؛ زیرا تشکیلات و ساختار دارند.

تصمیمات جهادکشاورزی را اجرا می‌کنیم

یزدان سیف، مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی هم با رد ادعای وجود شن و ماسه در گندم تحویلی به کارخانه‌ها به «شرق» می‌گوید: از دهه ۶۰ با تصویب قانون خرید تضمینی الک دودردو برای خرید گندم استفاده می‌شده است.

او اضافه می‌کند: ما نظام کنترل کیفی‌ای داریم که بر اساس آن همه ناخالصی‌های گندم جدا می‌شود. ناخالصی‌هایی هم که از الک رد نمی‌شود، با پنس از سطح الک برداشته می‌شود. مگر اینکه تخلفی رخ دهد که خیلی از آنها کشف می‌شود و گندم آن ضبط می‌شود. تخلف موردی است و نباید آن را به همه تعمیم داد.

مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی بیان می‌کند: گندمی که به کارخانه‌های آرد می‌دهیم، تبدیل به محصول می‌شود و کارخانه‌ها با احتساب افت مفید و غیرمفید به ما آرد تحویل می‌دهند. پول افت در نرخ فروش آرد لحاظ می‌شود. در ضمن کارخانه‌ها گندم شکسته و بادکرده و... را که افت مفید به حساب می‌آید، در قالب دان به دامداری‌ها می‌فروشند و از آن درآمد کسب می‌کنند.

او ادامه می‌دهد: وزارت جهاد کشاورزی اگر به این نتیجه رسید که استاندارد خرید را تغییر دهد و کاهش درآمد کشاورزان ناشی از عدم محاسبه افت مفید را جبران کند و این مسئله را به ما ابلاغ کند، آن را اجرائی می‌کنیم.

سیف تأکید می‌کند: شرکت بازرگانی دولتی به‌هیچ‌وجه از غیرکشاورزان گندم خرید نمی‌کند و دلالان در چرخه خرید و فروش گندم حضور ندارند. ما مستقیم با کشاورزان معامله می‌کنیم.

عدم اجرای استاندارد گندم

آن‌طور که رئیس انجمن آردسازان می‌گوید رئیس سازمان استاندارد ایران هم در مجموعه آردسازی تابان شاهد تقلب در کیفیت گندم تحویلی به کارخانه‌ها به دلیل تغییر الک مورد استفاده در تعیین درجه خلوص گندم بوده است. فارغ از اینکه متولی این مسئله کیست، اختلاط گندم با شن و ماسه سلامت غذای مردم را تهدید می‌کند. به همین دلیل برای اطلاع از نظر سازمان استاندارد، خبرنگار «شرق» با غلامرضا امینی، مدیرکل دفتر نظارت بر استاندارد صنایع غذایی، آرایشی، بهداشتی و حلال سازمان استاندارد تماس می‌گیرد. این مقام مسئول هم در سخنان خود به نحوی بر موضوع تأثیر تغییر الک در میزان خلوص گندم تحویلی به کارخانه‌ها صحه می‌گذارد. او اعلام می‌کند: استاندارد گندم اجباری نیست.

امینی اضافه کرد: برای گندم استانداردی نوشته شده است که بر اساس آن ویژگی‌ها و روش‌های آزمون برای این محصول تعریف شده است. به گفته او با این استاندارد، گندم‌ها بر اساس کیفیت و خاصیت آرددهی دسته‌بندی شده‌اند.

این مقام مسئول ادامه می‌دهد: در استاندارد تدوین شده، گندم‌ها به چهار دسته تقسیم شده است اما این استاندارد چون در کشور اجباری نیست؛ ضرورتی به شکل اجبار برای اجرای آن وجود نداشته است. بنابراین وزارت جهاد کشاورزی دراین‌باره به‌عنوان متولی، خودش تصمیماتش را می‌گیرد.

وعده جهاد برای بررسی امکان اجرای استاندارد

مدیرکل دفتر استاندارد صنایع غذایی می‌گوید: فکر می‌کنم مسئول خرید گندم درحال‌حاضر شرکت‌های تعاون روستایی و شرکت بازرگانی دولتی باشند.

به گفته او اخیرا در یکی، دو جلسه که کارخانه‌های آرد و وزارت جهادکشاورزی و سازمان استاندارد حضور داشتند، متوجه شدیم که در سبد خرید گندم و در بخش عدد الک مورد استفاده، آنچه به کار گرفته می‌شود، با استاندارد ملی متفاوت است.

امینی به این پرسش که اگر عدد الک به کار گرفته‌شده توسط جهادکشاورزی با استاندارد ملی تطابق نداشته باشد، باعث افزایش ناخالصی خواهد شد یا خیر، این‌گونه پاسخ می‌دهد: ما در گندم دو نوع افت داریم. افت مفید و افت غیرمفید. افت مفید به خود گندم بازمی‌گردد. گندم‌های آفت‌زده، نارس، چروکیده و سرمازده را شامل می‌شود. افت غیرمفید هم به دانه‌های سنگریزه، خاک، فلزات و هر چیز دیگری که از جنس گندم نیست، مربوط می‌شود. وقتی «مش نامبر» (اندازه منافذ) الک متفاوت باشد، طبیعتا میزان ناخالصی می‌تواند در خرید بیشتر شود.او می‌گوید: در الک موردنظر استاندارد حدود دودهم میلی‌متر اختلاف با الک مورد استفاده وزارت جهادکشاورزی وجود دارد که این استاندارد را اگر دوستان رعایت کنند، گندم‌ها از نظر میزان افت مفید و غیرمفید وضعیت بهتری خواهند داشت.او تأکید می‌کند: گندم محصول استراتژیکی است که از سراسر کشور خریداری می‌شود. اجرای استانداردهای آن نیاز به الزاماتی دارد که وزارت جهاد کشاورزی وعده داده است تدارک این الزامات را بررسی کند.

بازتاب

واکنش شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه به گزارش واگذاری هفت تپه

احتراما ملاحظه شد درخصوص واگذاری شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه به بخش خصوصی در دی‌ماه سال ۱۳۹۴، در آن روزنامه محترم در تاریخ ۹۸/۰۶/۲۳ مطلبی منتشر گردیده که کمی دور از انصاف و یک‌جانبه می‌باشد و قسمتی از حقایق تلخ این واگذاری، کم‌رنگ و قسمت‌هایی که در آن هیچ‌گونه منع قانونی وجود ندارد به‌صورت غیرکارشناسانه نقد گردیده است. لذا لازم دانستیم برای روشن‌شدن افکار عمومی و جلوگیری از تضییع حقوق این مجموعه، مطالبی را به شرح زیر به استحضار برسانیم:

۱- این مزایده در ۳ مرحله انجام گردید که در هر مرحله نیز ۲ بار تکرار و در مرحله ششم تنها شرکت‌کننده، سهام‌داران فعلی شرکت هفت‌تپه بوده‌اند و هیچ‌گونه شخص حقیقی و حقوقی دیگری با توجه به میلیاردها تومان بدهی و زیان انباشته شرکت، حتی حاضر به حضور در هیچ‌کدام از مراحل مزایده نگردید. همچنین کلیه دفعات این مزایده از طریق روزنامه‌های کثیرالانتشار و سایت رسمی سازمان خصوصی‌سازی اطلاع‌رسانی شد و این واگذاری در یک پروسه یک‌ساله انجام و تمامی شرایط آن طبق مفاد قوانین سازمان خصوصی‌سازی و اصل ۴۴ بوده است.

۲- هیچ‌گونه پیش‌شرط و یا شرایط سنی خاصی جهت واگذاری‌ها در سازمان خصوصی‌سازی و یا در اصل ۴۴ قانون برای خریداران و متقاضیان وجود ندارد.

۳- با توجه به بدهی‌های سنگین قبل از واگذاری این شرکت، تمامی سندهای این مجموعه در قالب ۳ سند به‌صورت کامل در رهن بانک‌های دولتی و سازمان تأمین اجتماعی بوده و درحال‌حاضر امکان هیچ‌گونه بازگشایی حساب و استفاده از خدمات بانکی و دریافت تسهیلات بانکی به نام این شرکت توسط سهام‌داران فعلی وجود ندارد و از زمان واگذاری تاکنون از هیچ‌یک از منابع بانکی، تسهیلاتی دریافت نشده است.

۴- از میزان ۲۳۰۰۰ هکتار از اراضی موصوف در واگذاری، فقط ۱۲۰۰۰ هکتار آن قابل کشت بوده و دارای حق آب و شبکه آبیاری می‌باشند و ۱۱۰۰۰ هکتار آن شامل پنج قریه روستا، اراضی بایر، ۴۲ کیلومتر شبکه راه‌آهن سراسری با ۷۰ متر حریم، ۵۰ کیلومتر شبکه راه‌ها با ۷۰ متر حریم، ۱۵ کیلومتر محوطه باستانی بدون حق انجام هرگونه عملیات کشاورزی و ۳۲ کیلومتر شبکه برق فشار قوی بوده و نیز ۶۰۰ هکتار از این اراضی از طریق سازمان منابع طبیعی به شرکت پاک‌چوب واگذار و ۱۲۰۰ هکتار موات، اعلام شده و همچنین ۲۰۰۰ هکتار از این اراضی، معارض محلی دارد که امکان استفاده از آنها نمی‌باشد. ولی متأسفانه در کلیه گزارشات از آن به‌عنوان ۲۳۰۰۰ هکتار زمین یاد می‌گردد!

۵- وجود کارخانه‌های فرسوده با عمر بالای ۵۰ سال با حداقل راندمان کاری در زمان واگذاری.

۶- استخدام ۱۵۰۰ نفر نیروی انسانی فقط یک ماه قبل از واگذاری بدون هیچ‌گونه تشریفات اداری و طی مراحل گزینش اداری و تحمیل بار مالی ماهیانه ۴.۵ میلیارد تومان حقوق، دستمزد و حق بیمه به بخش خصوصی.

۷- شرکت هفت‌تپه در زمان واگذاری دارای ۱۰۰ میلیارد تومان بدهی سنوات خدمت بوده که در دفاتر مربوطه هیچ‌گونه اشاره‌ای به آن نگردیده بود و سهام‌داران فعلی مکلف به پرداخت آن شده و درحال‌حاضر نیز پرداخت گردیده است و همچنین بازنشستگی ۲۰۰۰ نفر از پرسنل رسمی با پرداخت حق بیمه چهار درصد تأمین اجتماعی نیز بعد از واگذاری انجام شده است.

۸- ایجاد اشتغال و حفظ سطح اشتغال موجود که جزء شرایط واگذاری این مجموعه بوده، توسط سهام‌داران فعلی و پرداخت حقوق و حق بیمه ماهیانه کارگران شرکت حدود ۱۵ میلیارد تومان در زمان حال.

۹- خرید شرکت به مبلغ شش میلیارد تومان موصوف در گزارشات کاملا کذب بوده و صرفا مبلغ سپرده شرکت در مزایده ۱۲ میلیارد تومان بوده که تاکنون مبلغی بالغ بر ۵۰ میلیارد تومان بابت اقساط واگذاری، توسط سهام‌داران فعلی به سازمان خصوصی‌سازی پرداخت گردیده است.

۱۰- سهام‌داران فعلی این شرکت علاوه بر شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه، دارای سهام درشرکت‌های دیگری در صنایع چوب، چسب، بازرگانی و صنایع غذایی بوده و ارزهای دریافتی ایشان ربطی به مجموعه هفت‌تپه نداشته و برای گسترش خطوط تولید سایر شرکت‌هایشان بوده است و شرکت هفت‌تپه هیچ‌گونه تعهدات معوقه ارزی ندارد.

روابط عمومی شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه

گزارش روز

وزیر نفت خبر داد

آغاز جهش سوم پتروشیمی به ارزش ۳۷ میلیارد دلار

● **شرق:** وزیر نفت با اشاره به اینکه جهش دوم در بخش پتروشیمی در حال به پایان رسیدن است و جهش سوم شروع شده است، گفت: در بخش پتروشیمی در جهش دوم، صد میلیون تن محصولات پتروشیمی به ارزش ۲۵ میلیارد دلار تولید می‌شود. بیژن نامدار زنگنه در حاشیه جلسه دولت ادامه داد: در جهش دوم صد میلیون تن محصولات پتروشیمی به ارزش ۲۵ میلیارد دلار تولید می‌شود و در جهش سوم این عدد به ۳۷ میلیارد دلار خواهد رسید. او با بیان اینکه صنایع پتروشیمی ۵.۸ میلیارد دلار خوراک یا محصول به پایین‌دستی می‌دهد، گفت: این اقدام اشتغال‌زایی خوبی برای کشور و صادرات به ارمغان خواهد آورد. در همین راستا، معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی در یک نشست خبری با اشاره به اینکه حجم سرمایه‌گذاری طرح‌های جهش سوم صنعت پتروشیمی ۲۳ میلیارد دلار است، گفت: حجم سرمایه‌گذاری در دست اجرای کنونی صنعت پتروشیمی ۴۰ میلیارد دلار است.به گزارش شانا، بهزاد محمدی به جهش دوم صنعت پتروشیمی که از سال ۹۲ فعال شدند، اشاره و اظهار کرد: با برنامه‌ریزی انجام شده و بهره‌برداری از طرح‌های جدید در جهش دوم صنعت پتروشیمی، ظرفیت تولید این صنعت تا پایان سال ۱۴۰۰ به صد میلیون تن می‌رسد و درآمد ۱۷میلیارددلاری کنونی محصولات پتروشیمی را به ۲۵ میلیارد دلار می‌رساند. معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی با بیان اینکه ۲۷ طرح پتروشیمی از امسال تا سال ۱۴۰۰ به بهره‌برداری می‌رسد، افزود: طرح‌های پتروشیمی متانول کاوه، الفین ایلام و متانول بوشهر و PVR تخت جمشید امسال افتتاح خواهند شد. محمدی سال ۹۹ را سالی پرکار و پررونق برای صنعت پتروشیمی عنوان و تصریح کرد: سال آینده ۱۶ طرح و سال ۱۴۰۰ هفت طرح دیگر صنعت پتروشیمی به بهره‌برداری خواهند رسید؛ با تحقق جهش دوم صنعت پتروشیمی تعداد مجتمع‌های پتروشیمی کشور از ۵۶ به ۸۳ مجتمع می‌رسد.معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی با اشاره به اینکه حجم سرمایه‌گذاری طرح‌های جهش دوم ۱۷ میلیارد دلار و طرح‌های جهش سوم صنعت پتروشیمی ۲۳ میلیارد دلار است، افزود: حجم سرمایه‌گذاری در دست اجرای کنونی صنعت پتروشیمی ۴۰ میلیارد دلار است که ۱۳ میلیارد دلار آن فاینانس‌شده از منابع داخلی و خارجی است.او نمایشگاه ایران‌پلاست را مهم‌ترین رویداد در حوزه پتروشیمی دانست و ادامه داد: سیزدهمین نمایشگاه بین‌المللی ایران‌پلاست از ۳۱ شهریورماه تا سوم مهرماه با حضور ۵۷۰ شرکت داخلی، ۳۵ شرکت خارجی، ۱۲ هیئت از ۱۰ کشور خارجی و ۱۴ کشور به‌صورت افتخاری برگزار می‌شود.مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اشاره به اینکه صنعت پتروشیمی حدود سالانه ۳۳ میلیون تن خوراک از پالایشگاه‌های نفت و گاز و واحدهای ان‌جی‌ال دریافت می‌کند، گفت: ۲۵ میلیون تن خوراک به‌صورت مستقیم و ۸ میلیون تن مربوط به سوخت مصرفی در صنعت است که این میزان خوراک معادل ۶۵۰ هزار بشکه نفت در روز می‌شود. مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با بیان اینکه هم‌اکنون ۵۴ مجتمع تولیدی و دو مجتمع سرویس‌دهنده در صنعت پتروشیمی کشور وجود دارد، ادامه داد: ظرفیت تولید این صنعت هم‌اکنون ۶۵.۸ میلیون تن است که این رقم در سال ۹۲ حدود ۵۷ میلیون تن بود.محمدی با اشاره به اینکه بخشی از محصولات پتروشیمی در خود صنعت مصرف می‌شود، تصریح کرد: هم‌اکنون سالانه ۳۱ میلیون تن محصول نهایی در صنعت تولید می‌شود که قابل عرضه به بازارهای داخلی و خارجی است. حدود ۲۲.۵ میلیون تن محصول صادر و ۸.۵ میلیون تن در بازارهای داخلی مصرف می‌شود که ۵ میلیون تن آن به‌صورت عرضه در بورس است. معاون وزیر نفت با بیان اینکه ۱۰۸ هزار نفر به‌طور مستقیم در مجموع طرح‌ها و مجتمع‌های تولیدی پتروشیمی اشتغال دارند، افزود: این رقم در سال ۱۴۰۰ به ۱۲۳ هزار نفر خواهد رسید و اشتغال غیرمستقیم عددی بیش از این رقم است. معاون وزیر نفت با اشاره به اینکه صنعت پتروشیمی در هاب‌های ماهشهر، عسلویه و دیگر مناطق کشور در حال فعالیت است، اظهار کرد: توسعه صنعت پتروشیمی با تأکید وزیر نفت در سواحل خزر در استان‌های گلستان، مازندران و گیلان ضمن حفظ مسائل زیست‌محیطی از پارسال در دستور کار است. او درباره کاهش نرخ خوراک نیز گفت: هر زمانی‌که ما خارج از قاعده نرخ خوراک را کاهش داده‌ایم، منجر به بروز دلال‌ها شده است؛ به‌طوری‌که در سال ۹۷ نسبت به سال ۹۶، ۳۵ شرکت جدید داشتیم و این در حالی است که در شرایط عادی توسعه پنج تا شش درصد مناسب است. این رقم افزایش نشان می‌دهد که تقاضای کاذب ایجاد می‌شود؛ البته ما در قراردادهای بلندمدت که با شرکت‌های بزرگ داریم تخفیف‌های پلکانی در نظر می‌گیریم و فروش اعتباری به صنایع پایین‌دستی نیز انجام می‌شود. او ادامه داد: ما شش طرح تأمین خوراک در پتروشیمی در حال اجرا داریم که با راه‌اندازی این شش طرح ظرفیت تأمین خوراک به ۱۵ میلیون تن می‌رسد. هم‌زمان با آن از صنعت نفت، گاز و پالایش نیز تأمین خوراک خواهیم داشت. به‌این‌ترتیب میزان خوراک از ۶۵۰ هزار بشکه حال حاضر به یک میلیون و ۳۵۰ هزار بشکه در سال ۱۴۰۴ خواهد رسید.